

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum IV. Decretalium, per viginti, & unum Titulos distributum, De Sponsalibus, Et Matrimoniis, eorumque impedimentis, ac dispensationibus,

...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1702

§. XV. De impedimento ex impotentis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73058](#)

§. XV.

De impedimento ex impotencia.

& seq. & in ordine ad praestandum impedimentum matrimonio non attenditur affinitas secundum leges, sed secundum sacros canones ex n. eod. Non nascitur ex copula, nisi perfecta, & consummata per n. 1213. & de jure canonico tam fornicaria, quam conjugali per n. 1215. ex affinitate non nascitur affinitas per n. 1214. & n. 1223. Unde inter consanguineos viri, & mulieris, inter quos habita est carnalis copula, nulla est affinitas, nullum impedimentum exinde, per n. 1214. & seq. sed tantum inter virum, & consanguineos mulieris cognitae ab illo, ac inter istam, & consanguineos viri. Consanguinei talis mulieris, in eo gradu, & linea, sunt affines viro, in quo gradu, & linea, sunt consanguini mulieris, & vicissim consanguini viri in eo gradu & linea sunt affines mulieris, in quo gradu & linea sunt consanguini viri, juxta regulam in n. 1225. ubi etiam n. 1227. dedimus regulam construendi arborum affinitatis.

Affinitas, saltem de jure canonico, habet suos gradus per n. 1228. & alia est legitima, alia illegitima ex n. 1217. & seq. Utraque dirimunt matrimonium inter affines, ex n. 1216. & seq. jure tamen solum Ecclesiastico, etiam in primo gradu tam lineæ rectæ, quam transversæ, seu lateralis per n. 1231. & seq. & quidem perpetuo ex n. 1216. & seq. olim utraque extendit se ad septimum gradum inclusivè; hodie autem legitima, solum ad quartum; illegitima ad secundum duntaxat gradum inclusivè, per n. 1229. de penitus autem contrahentium in gradu prohibito, dictum est à n. 1238. Affinitatis tria sunt genera, ex n. 1218. ubi in seq. expositum, quomodo & quando, primum, secundum, & tertium genus affinitatis contrahatur. Ceterum genus non mutat gradum affinitatis ex n. 1219. inter consanguineos viri, & mulieris, inter quos copula intercessit, nasci potest affinitas secundi, & tertij generis, per n. 1220. secundum, & tertium genus in ordine ad matrimonia, jure canonico non attenditur ex n. 1223. attenditur tamen quædeoque in alijs causis per n. jam citatum.

De impotencia agitur tit. 15. à n. 1261. est vitium corporis naturale, vel accidentale, impediens coitum, per n. 1273. Tali impotencia coëundi, seu exercendi copulam perfectam, seu naturalis, & viceversa; vel si respectiva, solum cum illo, respectu cuius impotens est, non respectu aliorum, per n. 1266. non autem si solum sit temporalis per n. 1268. est impedimentum juris naturalis ex n. eod. nascitur vel ex frigiditate in viro, n. 262. vel ex nimia ariditudine in feminâ per n. eundem. vel ex maleficio, aut alia causa extrinseca in alterutro, aut utroque per n. eundem. Sterilitas nullum parit impedimentum matrimonio per n. 1272. nec impotencia superveniens matrimonio rite contractu, etiam rato tantum ex n. 1274. & seq. nec feminum, vel infirmitas ex n. 1284. & seq. quid dicendum de hermaphroditis, eunuchis, & spadonibus, constat ex n. 1286. & seq. de impotencia ex parte mulieris, & ad quid teneatur, diximus à n. 1289. & impotencia dubia, à n. 1294. an conjux potens, & quando ac qualiter reclamare possit contra matrimonium ex impotencia alterius? à n. 1296. an matrimonium ob unius impotentiam diffidatum restaurari, & quomodo debeat à n. 1309.

§. XVI.

De impedimento ex clandestinitate.

Hoc impedimentum inducitum est jure of Tridentini: unde clandestinitas hic supponit pro defectu forma: à Tridentino praescripta in contractu matrimoniali, nimirum ut fiat *in facie Ecclesie*, seu in presencia Patochi, & testium; de illo egimus tit. 3. à n. 632. olim matrimonium contractum cum tali defectu, seu cum dicta clandestinitate, validum erat, sed illicitum, ex n. 633. hodie autem, ubi decre-